

De Ster.

Half-Maandelijksch Tijdschrift van
de Heiligen der laatste Dagen.

Doch hij, antwoordende, zeide: Er is geschreven: De mensch zal bij brood alleen niet leven, maar bij alle woord, dat door den mond Gods uitgaat.

Matt. 4 : 4.

No. 17.

1 September 1903.

8ste Jaargang.

NIET NAAR ZION — BLIJF IN HOLLAND!

Redevoering door President FRANCIS M. LYMAN gehouden in de
Algemeene Conferentie te Amsterdam, den 16 Augustus 1903,
in de zaal De Wittenstraat 109—111.

(Speciaal voor de STER.)

Ik verheug mij altijd in het nemen van het Heilig Avondmaal met de Heiligen der Laatste Dagen, omreden ik versta, dat, wanneer wij nemen van het brood en het water, wij dit doen in herinnering aan onzen Heer en Heiland. Wij herinneren, dat Hij gestorven is voor ons en onze zonden, en wij getuigen, dat wij Hem herinneren en Zijne geboden onderhouden. En wij getuigen voor Hem, dat wij alreeds Zijne geboden onderhouden hebben. Wij getuigen voor Hem dat wij elkander liefhebben en dat wij besloten hebben Zijne geboden te houden terwijl wij in het leven zijn. Ik heb een verlangen om in het bijzonder met de Heiligen der Laatste Dagen te leven in betrekking tot onze alledaagsche plichten. Deze zijn van groot gewicht voor ons. Van de Heiligen der laatste Dagen wordt verlangd, een volk vol gebeden te zijn. Mijne broeders en zusters en allen zouden herinneren, hunne knieën te buigen voor den Heere elken morgen en elken avond. Wij zouden zoo precies zijn in het waarnemen onzer plichten, dat wij den Heere zouden verhoogen in onzen handel en dat wij Hem heilig zouden houden in onze harten; dat wij zouden trachten te leven, zooals Hij geleefd heeft, zoodat de Geest des Heeren in ons kan wonen. Want de Geest des Heeren kan niet in onreine tabernakelen zijn. Indien wij den Heere willen heiligen in onze harten, kunnen wij dat enkel doen door een rein leven te leiden.

Wij zijn grootelijks bevoorrecht, te kunnen gelooven, en doordat wij in staat zijn geweest de geboden te gehoorzamen, die de Heere voor onze zaligheid gegeven heeft, want de groote menigte van het volk kan het niet. De waarheid is, dat zij het niet *willen* doen.

Zij konden het doen indien zij het wenschten. want door hun vooroordeel wenschen zij dit groote werk niet aan te nemen gelijk u en ik gedaan hebben. Zooals ik dezen morgen verklaard heb, verlangt het werk des Heeren heel veel van ons, want wij offeren ons verlangen naar wereldsch plezier op. Onze harten zouden niet gezet zijn op de rijkdommen der wereld. Er zoude niets zijn tusschen ons en den Heere, nòch de vrouw, nòch de kinderen, zelfs ons eigen leven zouden wij gereed houden om op te offeren in den dienst des Heeren. Maar dit buitengewone offer zal misschien niet van ons verlangd worden, doch wij zouden bereid zijn indien het verlangd zoude worden. Maar ik wensch u te zeggen, wat er van ons verlangd wordt, van elkeen. Er wordt niet enkel van ons geëischt om de knieën voor onzen Heere te buigen, maar er wordt verlangd elkander lief te hebben, om anderen lief te hebben, zooals wij van onszelven houden. Er wordt van ons verlangd goed te doen voor kwaad, de menschen lief te hebben, hunne zaligheid te bevorderen. Wij zouden onzen medemenschen geen kwaad berokkenen, want indien wij hen kwaad zouden doen, zouden wij onzen Vader in den Hemel ergeren. Wij toonen onze liefde aan den Heere door onze liefde, die wij aan onze medemenschen bewijzen. Onze erkenning van elkanders toestanden toont aan hoeveel wij den Heere liefhebben. Wij hebben het Evangelie ontvangen in de wereld. Wij hebben het vrijelijk ontvangen. De Heere is zoo goed geweest, dat wij het mochten verstaan en ontvangen, en u en ik hebben hier eene zending in Holland. Ik ben van plan hier te blijven totdat ik haar volbracht heb. Misschien is zij eerder volbracht dan de uwe, maar wij wenschen, dat gij hier blijft. Wij wenschen dat dit priesterschap hier blijft, deze broeders die ver-eerd zijn geworden met het priesterschap, de mannen die het Evangelie hebben ontvangen van onzen Hemelschen Vader. Wij wenschen dat gij hier in Holland blijft. Gij zijt hier zonder de kosten van het komen. Gij zijt hier geboren en opgevoed en het zal moeilijk zijn terug te komen. Wij wenschen, dat deze zusters hier zullen blijven in Holland. Wij wenschen niet dat gij naar huis gaat, want als gij er zijt, zult gij niet terug komen; gij wenscht niet terug te komen. Derhalve wenschen wij, dat gij, terwijl gij hier zijt, den Heere zult dienen. Wij wenschen met uw leven bekend te worden. Wij wenschen, dat gij ontdekken zult dat gij grootelijks bevoorrecht zijt met het Evangelie. Wij wenschen dat gij ontdekken zult dat gij een anderen geest hebt dan de wereld, dat gij niet zoo gemakkelijk verzocht wordt. Wij wenschen dat gij een rein en oprecht leven leidt, en eerlijk en nauwgezet zijt. Dat uw leven grootelijks bevoorrecht zij met het Evangelie.

Wij wenschen dat gij ons, broeders en zusters, ondersteunt in het werk. Wij wenschen dat gij deze onze broederen, de zendingen, die hier onder groote kosten zijn gekomen en die vele offeringen maken voor het welzijn van de menschen, bijstaat. Wij wenschen, dat gij het Evangelie zult verkondigen door uw leven, door het verspreiden van tractaten als gij kunt, door het uitleenen

en verkoopen van boeken, door in gesprek te komen met menschen en door het leven van een Heilige der laatste Dagen te leiden te midden van dit volk, zoodat er honderden en duizenden van de Hollanders zullen zijn die niet enkel van ons zullen *hooren* maar uwen levenswandel zullen *zien* en *kennen*, en dat zij den geest zullen gevoelen die u bezielt. Door uwe goede werken zullen er sommigen geleid worden om den Heere te verheerlijken.

Misschien wenscht gij te weten, wanneer zullen wij naar huis gaan? Ga naar huis als gij den raad ontvangt, precies zooals ik kwam toen ik den raad ontving. En ik zal naar huis gaan als ik daartoe aangespoord word. Raadpleeg de broederen, de broeders die over u presideeren. Indien u voldoende sommen hebt om te emigreeren, is het een goede staat, waarin ge u bevindt. Ga het geld niet verkwisten. Bewaar het zekerlijk, op een veilige plaats, opdat gij kunt gaan wanneer de tijd komt. Indien het u goed gaat, hebt gij het ongeveer zoo goed als gij het in Zion kunt hebben. Wij wenschen, dat gij hier ondervinding zult opdoen in het Evangelie. Wij wenschen dat gij sommige beproevingen ondergaan zult, zoodat gij, wanneer gij naar Zion gaat, dan reeds bereid zijt en door den smeltkroes gegaan. Ik wensch, dat gij zult weten, dat zware beproevingen u aldaar wachten. Sommige voorrechten, die gij hier niet hebt, hebt gij daar, maar wij wenschen, dat gij bereidt zult zijn en uwe gewilligheid hier zult toonen, zoodat de beproevingen u niet zullen hinderen wanneer gij naar huis gaat. En indien gij besloten zijt af te vallen, wenschen wij dat gij het in Holland zult doen en niet in Zion. Het is te kostbaar het daar te doen. Wij wenschen dan dat gij hier zult afvallen. Nu, wilt gij niet naar huis? Ja, als de tijd komt. Dan zullen wij verblijd zijn als gij komt. Wij hebben tempelen voor u gebouwd in Zion, en misschien zult gij het voorrecht hebben later andere tempelen te bouwen. Maar wij wenschen, dat gij hier het geloof zult versterken, opdat gij bereid zult zijn als gij wilt emigreeren naar Zion. Wij wenschen dat gij verlangt naar uwe medeburgers van Holland. En in zooverre als de zusters aangaat, gij zult niet terug komen — eenige broeders misschien — maar dit is uwe laatste gelegenheid in Holland. Wij wenschen dat gij deze voorrechten zult aannemen en gebruiken. Wij wenschen, dat gij ons zult helpen. Ik wensch, dat de Hollandsche heiligen ons behulpzaam zullen zijn, niet enkel en alleen in het verspreiden van tractaten en het verkondigen van het Evangelie. Wij wenschen, dat gij ons zult voeden en dat wij bij u logeeren. Wij wenschen, dat gij ons daarin behulpzaam zult zijn. Dat moet gij doen als gij gaat emigreeren. Daar moet gij werken en arbeiden. Daar zult gij behulpzaam moeten zijn in het Evangelie, om tempelen en vergaderzalen te bouwen, en om nieuwe nederzettingen te stichten. Gij zult geen prachtig land vinden. Het land dat wij thans hebben, kan niet vergeleken worden met uw land. Wanneer gij het drooge landschap ziet zult gij het bemerken. En gij moet niet denken, dat gij naar een beter land gaat. Het voorrecht is, dat de Heiligen der laatste Dagen daar zijn. De

vertakkingen zijn daar sterk. Daar zijn groote beproevingen onder de Heiligen der laatste Dagen, die zich daar vergaderen. Elke dag en maand en jaar, die gij hier leeft, stelt u niet alleen in staat, werk te doen, maar om u te versterken, opdat gij zóó sterk zult worden, dat gij nooit zult verzwakken, maar zalig zult worden. Daar is niets, dat voor mij grooter zaligheid verwekt dan voor anderen te werken, omreden ik het hoofdzakelijk voor mij-zelfen doe, als ik dat werk doe. Daarom wenschen wij dat gij uwe broeders zult raadplegen als gij wilt emigreeren, en onderricht zult ontvangen van den Geest des Heeren, als de tijd rijp is om weg te gaan, als gij genoeg zult gedaan hebben, als gij het werk hier lang genoeg zult ondersteund hebben. Het valt soms voor als broeders en zusters in de Kerk komen en zij gaan zoo spoedig als zij kunnen naar Zion, en zij zijn niet sterk, dat zij de eersten zijn die afvallen. Wij wenschen niet dat dit gebeurt. Het is te kostbaar voor ons om u te roepen, dat gij dan weer afdwaalt, van de Kerk afdwaalt. Wij wenschen u te behouden. Wij wenschen, dat gij standvastig in de waarheid zult worden. Wij wenschen, dat gij volmaakt, als zonen en dochters van onzen Hemelschen Vader, zult worden. Wij wenschen, dat uw geloof zóó standvastig worden zal, dat niemand het zal kunnen bewegen.

Nu, ik spreek aldus omreden ik de Hollandsche Heiligen der laatste Dagen lief heb. Ik geef hen altijd raad ten goede, omreden het niet enkel voor u goed is, maar voor de Kerk ook. En indien gij goed kunt doen in dit land, waarom het dan niet gedaan aan datgene wat wij gewillig zijn geweest te doen? Er is een wereld van arbeid, dien gij zult kunnen doen. De Heere zal u niet vergeten. De tijd zal komen om naar Zion te gaan. Gij zult niet over het hoofd gezien noch vergeten worden. Het zal niet toegelaten worden dat gij onder de goddeloozen in Babylon zult vertoeven, indien gij God dient. Ik wensch u er aan te herinneren en raad te geven het werk in dit land te doen. Er zijn weinig dingen, die gij hier niet doen kunt. Gij kunt hier uwe tienden betalen. Gij zoudt het eerlijk doen. Ik hoor van u, dat gij een volk zijt, dat goed uwe tienden betaalt, en ik wensch aan de jonge broeders en zusters en aan de vaders en moeders den raad te geven nooit het tienden-betalen te verzuimen. Want denk er aan, het tiende is niet het uwe. De negen tienden van al wat wij hebben zijn de onze, maar één is des Heeren. Indien gij eerlijk zijt en den Heere het Zijne wilt laten, geeft hem het tiende, en Hij zal ons altijd geven, wat ons behoort, en zal ons Zijnen rijksten zegen geven. En wanneer gij zoo eerlijk zijt met den Heere, zoudt gij evenzoo eerlijk zijn met alle menschen. Gij kunt geen Heiligen der laatste Dagen zijn en menschen bedriegen, evenmin als gij Heiligen der laatste Dagen kunt zijn en God bedriegen.

Nu, broeders en zusters, ik wensch dat gij goede Heiligen der laatste Dagen zult zijn. En wanneer gij thuis komt in Zion, zult gij verheugd zijn de hand van broeder Lyman te kunnen drukken, want wij hebben u lief en zullen u zegenen. Wij zullen

voor u bidden. Wij zullen u welkom heeten. Nu welke soort van welkom zullen wij u geven? Hetzelfde welkom, dat wij ontvangen, wanneer wij in Zion komen. Gij zult daar komen met het welkom, het Koninkrijk Gods op te bouwen, om de aarde te bewerken en zaken te doen, om daar getrouw te zijn, om daar het werk te ondersteunen, uwe tienden te betalen, in den tempel te gaan, als gij waardig zijt. En gij zult uw vrouw en kinderen, en uw echtgeroot, aan u vereenigd krijgen. Al uwe familiebetrekkingen zullen voor eeuwig vereenigd worden, zooals zij niet verbonden kunnen worden in dit land noch in eenig ander deel van de wereld. Maar uw gansche leven en al uwe bezittingen worden verlangd voor het Koninkrijk des Heeren. Dat is de aard van het werk. En gij zult het recht beërven, erfgenamen Gods te worden, medeërfgenen van Jezus, onzen Zaligmaker. Wij zullen deelen in de zegeningen des Heeren, met de rechtvaardigen, die ons zijn voorgedaan, en alle reine verlangens van uwe natuur en uw hart zullen beantwoord worden, omreden dit werk des Heeren volmaakt is. Er is niets dat een menschenhart kan verlangen, of de Heere heeft het voor ons bereid indien wij getrouw blijven.

Ik bid den Heere u te zegenen, en ik zegen u als Zijn dienstknecht en vertegenwoordiger. Ik zegen u in uw verblijven in dit land. Ik zegen u eveneens in het vergaderen indien gij kunt vergaderen. Ik zegen u, dat gij getrouw kunt blijven, dat gij nooit traag zult worden in het dienen van den Heere. Ik zegen u in uwe ouders en kinderen, in uwe huisgezinnen en alles wat er toe behoort. Ik zegen deze jonge mannen, dat zij rein en oprecht zullen leven. Ik zegen deze jonge zusters en deze schoone dochters, dat zij getrouw en rein mogen zijn, dat de Heere u zal bewaren voor overtreding, dat hij u zegenen zal in dezen tijd en in eeuwigheid. God zegene u, broeders en zusters. Moge Zijn geest altijd in uwe harten wonen. Dat wij getrouw mogen zijn en getrouw mogen blijven in de geboden des Heeren, zoodat wij het eeuwige leven mogen hebben, is mijn zegen en gebed in den naam van Jezus Christus. Amen.

Amsterdamsche Conferentie.

De halfjaarlijksche Algemeene Conferentie, deze maal te Amsterdam gehouden, vond op den 16 Augustus j.l. plaats, tegelijk met de gewone halfjaarlijksche conferentie dier vertakking. Er waren tegenwoordig President Francis M. Lyman, van de Europeesche Zending en President Willard T. Cannon, alsmede de volgende zendelingen: Albertus Bragonje, Iemke Kooijman en Jacob H. Trayner, van het zendingskantoor, Pres. James W. D. Hurren, Nicholas G. Smith, Park Kenner, Lucas Roghaar, Guy A. Wilson, Charles W. Wood en Orson F. Willie van de Amsterdamsche Conferentie; Pres. Gerrit J. Kruitbosch, Aart J. Neuteboom, U. Uffens, B. A. Denkers, Jos. M. Woodland, H. van Dam, Samuël J. Allen, G. J. Neerings, Delbert E. Wilcox, Christiaan F. E. Weenig, Gerardus C. Bernards

van de Rotterdamsche Conferentie; Pres. John H. Peterson, Ira Elmer, Wm. Dalebout, Chas. H. Dudley, Joseph L. Alvord en Henry E. King van de Groninger Conferentie; Pres. G. J. S. Abels, Benjamin F. Cluff, Heber J. Webb, C. van de Graaf, Jan van Daalen en Margaret Abels, van de Arnheemsche Conferentie; Pres. Perry G. Snow, Joseph S. Bartons, George J. Paull en James W. Evans, van de Luiksche Conferentie Nog waren aanwezig Ouderlingen Joseph J. Cannon van het Liverpool-Kantoor, James Webster en Wm. Nuttall van Duitschland, en B. Morris Young, muziekstudent te Brussel.

Al de vergaderingen werden geleid door pres. W. T. Cannon. De morgenvergadering, om 10 uur begonnen, vond plaats in de zaal *Odéon*, Singel 460. Nadat het lied „*O vast als een rotssteen*” door de bijeengekomenen gezongen was, deed Ouderling Neuteboom het gebed. De Rotterdamsche Zangvereniging „*Hoop van Israël*” zong hierop het lied „*Zie den heiligen heraut komen*”.

Het openingswoord werd door Pres. W. T. Cannon gesproken. Hij noodigde allen uit, de bijeenkomst tot het einde toe bij te wonen en spoorde de leden aan tot plichtsbetrachting.

Ouderling Kruitbosch was de eerste spreker. Hij behandelde het onderwerp „wedergeboorte”.

Vervolgens sprak Ouderling Joseph J. Cannon in het Engelsch. Het gesprokene werd door Ouderling Abels vertaald. Spreker wees in het bijzonder op de geneigdheid van den mensch om voor den volgenden dag en het volgende jaar te willen zorgen. Hoe dienen wij dan te zorgen voor het leven na dit leven, door alle eeuwigheden heen!

De overige tijd werd door Pres. Lyman ingenomen. Hij sprak o.a. over de getuigenis, die met het ware Evangelie gepaard gaat. In de volgende nummers der *Ster* worden zijne opmerkingen, alsmede die van de avond-vergadering ten volle weergegeven.

Ten slotte werd door het gencemde zangkoor gezongen: „*De Heer is mijn Herder*”.

Dankzegging door Ouderling King.

De middagvergadering, om 2 uur begonnen, opende met het lied „*O mijn Vader*”. Gebeden door Ouderling I. Kooijman, waarna het lied „*Aanschouw de groote Redder stierf*” werd gezongen.

Ouderlingen L. Roghaar en F. Wiegel, bijgestaan door Ouderlingen Alvord en E. van Boerum, bedienden het Heilige Avondmaal.

Door Pres. Cannon werden daarna de algemeene ambtenaren der Kerk en der Zending voorgesteld, benevens al de in deze Zending arbeidende zendelingen, alsmede de lokale ambtenaren van de Amsterdamsche Conferentie, welke allen eenparig in hunne roepingen ondersteund en erkend werden.

Ouderling Hurren, die daarna het woord kreeg, toonde aan hoe wij getrouw kunnen blijven, door al de geboden te gehoorzamen. Het is niet genoeg alleen een getuigenis te bezitten.

De volgende spreker was Ouderling B. A. Denkers, die o.a. besprak, hoe men een profeet kan herkennen. De profeet Joseph

Smith heeft verscheidene profetiën uitgesproken, die allen letterlijk vervuld zijn.

Ouderling King zong hierna het „*Opferlied*”.

Door Pres. Lyman werd andermaal de overige tijd ingenomen. Hij drukte de leden bijzonder op het gemoed, niet naar Zion te gaan, maar in Holland te blijven, opdat het werk met aller hulp bevorderd moge worden. (Zie de redevoering in dit nummer.)

Nadat door de vergaderden het lied „*Gij zijt mijn hoogste goed*” gezongen was, deed Ouderling Bragonje de dankzegging.

Des avonds vond de vergadering andermaal in „*Odéon*” plaats. Zij werd geopend met het lied „*Ik heb een Heiland*”. Gebeden door Ouderling L. Roghaar. Vervolgens zong het Rotterdamsche zankoor: „*Wie God mint*”.

Thans was Ouderling Abels de eerste spreker, die op de noodzelijkheid wees, welke op de dienstknechten Gods rust, om het volk te waarschuwen. Hij duidde als een van de teekenen des tijds, die de komst aan Christus voorafgaan, de prediking van het eeuwige Evangelie aan.

Vervolgens kreeg Ouderling Peterson het woord. Deze behandelde de getuigenissen die wij hebben tot staving van de echtheid onzer boodschap en van de waarheid dat Joseph Smith een geautoriseerde dienstknecht des Heeren was.

Ouderling King zong „*Die eere Gothes aus der Natur*”.

Ook thans was Pres. Lyman de laatste spreker. Hij zeide dat de verzekering, die wij bezitten, ook door de wereldlingen verkregen kan worden, indien zij zich maar onderwerpen aan Gods geboden. Vervolgens weidde spreker uit over het brengen van onze boodschap aan de geheele wereld. Rusland is pas in het gebed aan den Heere opgedragen, opdat er misschien spoedig het werk beginne.

Ten slotte drukte pres. Cannon zijne dankbaarheid uit jegens allen, die er vergaderd waren, voor hunne opkomst en jegens de meermalen genoemde zangvereniging onder de leiding van directeur Willemsteijn voor hare voortreffelijke bijdrage tot veraangenaming der bijeenkomsten.

Het koor zong „*Goeden nacht*”, waarna Ouderling Dalebout de benedictie uitsprak.

Al de vergaderingen waren flink bezocht. In de morgenvergadering waren er 280 heiligen en 50 vreemdelingen aanwezig. Des middags 188 heiligen en 6 vreemdelingen. 's Avonds 250 heiligen en 115 vreemden. Den geheelen dag heerschte er een prettige stemming. Wij twijfelen er niet aan, dat deze Conferentie zegenrijke gevolgen hebben zal.

In de raadsvergadering der zendelingen, op Zaterdag 15 Augustus gehouden, waren al de in de Zending arbeidende Ouderlingen, en ook onze Zuster-zendinge tegenwoordig, en bovendien nog Pres. Lyman en drie andere bezoekers. Het belang der werkzaamheden werd druk besproken. Allen gevoelden zich met hetzelfde voor-nemen beziel: alles te doen wat mogelijk is om de doeleinden des Heeren te vervullen. [LEMKE KOOIJMAN, Klerk der Conferentie.

Onreinheid.

DOOR RICHARD ARTHUR, M. A., M. D.

Deze zonde van onreinheid is een der meest verlagende en nadeelige van alle zonden. Zij schijnt bijna meer aangekondigd te wezen dan andere vormen van verkeerd-doen in den Bijbel, en wij zien hoe de natuur, die nog eene openbaring van God is, hare veroordeeling van hetzelfde door vreeselijke straffen aanduidt.

Alle onreinheid vangt aan met onreinheid van gedachte. Indien er geen onreine gedachten waren, zouden er geen onreine woorden of daden zijn. De menschen laten aan booze denkbeelden toe bezit te nemen van hun gemoed, en hunne woorden en handelingen houden natuurlijk gelijken tred met wat zij denken. En zoo kunnen wij weten, als een mensch onrein spreekt of handelt, dat zijn gemoed bezoedeld is.

Eén gevolg van onreine gedachten is onreine taal. Het is het vuile en verlagende gesprek over geslachtelijke zaken, hetwelk zoo gewoon is in scholen en kantoren en werkplaatsen. Het is de onfatsoenlijke scherts omtrent vrouwen, de ruwe, gemeene verhaaltjes omtrent de wijze waarop het leven geschapen wordt, welke, verre van aangezien te worden als onderwerpen voor liederlijkheid en spotzucht, met de grootste eerbied aanschouwd zouden moeten worden, en nooit lichtzinnig besproken.

De jongen of man die gestadig wat men noemt „smerige verhaaltjes” vertelt, zal alle achting en eerbied voor het vrouwelijk geslacht verliezen; en zijn gemoed zal, in plaats van vervuld te wezen met hooge en edele gedachten, voortdurend besmet en besmeurd worden door het vuil waarin hij kruipt. Indien gij den naam van een man en heer waardig wilt zijn, neem dan het besluit, dat gij nooit aan deze zonde schuldig wezen wilt. Houd uwe lippen rein.

En gij moet niet alleen uw eigen lippen rein houden, maar gij moet trachten de onreine taal in anderen tot zwijgen te brengen. Wanneer de luide, ledige lach rondgaat over zekere onfatsoenlijke scherts, moet gij er niet mede instemmen. Gij moet op de eene of andere manier toonen, dat gij het verlagend en onmannelijk acht. Indien gij moed bezit, spreek dan stoutmoedig zulke taal tegen. Gij moogt bijtende spot ontmoeten, maar gij kunt er op aan, dat uwe berisping en uw voorbeeld uitwerking hebben zullen en dat men u eens zal beschouwen als iemand die geen sympathie heeft met deze dingen.

Purity Advocate.

Zeg nooit iets ten nadeele van een mensch, als gij het niet stellig weet — en weet gij het stellig, vraag dan eerst, waarom zal ik het zeggen?

G. C. B.

Het is beter onrecht te lijden dan te doen.

Die Siter.

Nederlandsch Organ van de Heiligen der laatste Dagen.

Kinderdoop en Besnijdenis.

De voorstanders van den kinderdoop, of, beter gezegd, de besprenkeling van zuigelingen, maken tot verdediging van hunne stelling gaarne gebruik van de bewering, dat de doop in de plaats van de besnijdenis gekomen is. Door de Heiligen der laatste Dagen wordt die bewering niet alleen tegengesproken, maar zelfs de zoogenaamde doop der zuigelingen als nutteloos, ja strijdig met de Schriften, verworpen. Alvorens tot verdere bespreking van deze punten over te gaan, willen we hier het volgende opnemen, ontleend aan de „Liturgie der Hervormde Kerken in Nederland”. Enkele Christelijke geloofsrichtingen mogen er van verschillen, maar in hoofdzaak stemmen velen er mede overeen:

*** Overmits in alle verbonden twee deelen begrepen zijn, zoo worden wij ook weder van God door den Doop vermaand en verplicht tot eene nieuwe gehoorzaamheid, namelijk, dat wij dezen eenigen God, Vader, Zoon en Heiligen Geest, aanhangen, betrouwen en liefhebben van ganscher harte, van ganscher ziele, van ganschen gemoede en met alle krachten, de wereld verlaten, onze oude natuur dooden, en in een nieuw godzalig leven wandelen. En als wij somtijds uit zwakheid in zonden vallen, zoo moeten wij aan Gods genade niet vertwijfelen, noch in de zonde blijven liggen, overmits de Doop een zegel en ongetwijfelde getuigenis is, dat wij een eeuwig verbond met God hebben.

En hoewel onze jonge kinderen deze dingen niet verstaan, zoo mag men dezelve nochtans daarom van den Doop niet uitsluiten, aangezien zij ook zonder hun weten der verdoemenis in Adam deelachtig zijn, en alzoo ook weder in Christus tot genade aangenomen worden, gelijk God spreekt tot Abraham, den Vader van alle gelooigen, en overzulks mede tot ons en onze kinderen, Gen. 17 : 7, zeggende: *Ik zal mijn verbond oprichten tusschen Mij en tusschen u, en tusschen uw zaad na u in hunne geslachten, tot een eeuwig verbond, om voor u te zijn tot eenen God, en voor uw zaad na u.*

Dit betuigt ook Petrus, Hand. 2 : 39, met deze woorden: *Aan u komt de belofte toe, en aan uwe kinderen, en aan allen, die verre zijn, zoo velen als er de Heer, onze God, toe roepen zal.*

Daarom heeft hen God voormaals bevolen te besnijden, hetwelk een zegel des verbonds en der gerechtigheid des geloofs was; gelijk ook Christus hen omhelsd, de handen opgelegd en gezegend heeft. Mark 10 : 16.

Dewijl dan nu de doop in de plaats der Besnijdenis gekomen is, zoo zal men de jonge kinderen, als erfgenamen van het rijk van God en van zijn verbond, doopen. ***

Onze bewering is, dat alleen personen die onderwezen kunnen worden (Matt 28 : 19) den doop kunnen ontvangen, en hierin komen wij dus overeen met het aangehaalde formulier, wat betreft, „*dat wij vermaand en verplicht worden tot gehoorzaamheid, n.l., dat wij den eenigen God aanhangen, betrouwen, en liefhebben van ganscher harte, van ganscher ziele, van ganschen gemoede en met alle krachten, de wereld verlaten, onze oude natuur dooden, en in een nieuw godzalig leven wandelen.*” Welnu, is dit een werk, dat zuigelingen kunnen doen? Volstrekt niet. Maar dit werd door den samensteller ook wel begrepen en daarom zegt hij: „En hoewel onze

jonge kinderen deze dingen niet verstaan, *zoo mag men dezelve nochtans daarom van den doop niet uitsluiten.*" Dat klinkt niet onaardig. „Men" mag dezelve niet uitsluiten. Volkomen juist. Maar mag „men" ze daarom dan wel er bij insluiten? Wie mag bepalen welke personen doopplichtig zijn? Mag „men" dat doen? Neen, dat recht komt aan den Heere toe. En nu de Heere eenmaal vastgesteld heeft, dat een persoon, alvorens hij gedoopt kan worden, *onderwezen* moet zijn en moet *gelooven*, mogen de menschen zich het recht niet aanmatigen ook anderen, die nòch onderwijs kunnen ontvangen nòch bekwaam zijn geloof te hechten aan de prediking, bij den doop in te sluiten.

Door Petrus wordt echter gezegd: „Aan u komt de belofte toe, en aan uwe kinderen!" Heel wel. „En aan allen, die verre zijn, zoovelen als er de Heer, onze God, *toe roepen* zal." Maar wordt aan zuigelingen het Evangelie verkondigd? Worden zij „geroepen" door den Heere, door middel Zijner dienstknechten? Wordt aan zuigelingen gepredikt? Immers niet. Het woord *kinderen* heeft hier de beteekenis van *nakomelingen*, zooals de twaalf zonen Israëls, alhoewel reeds getrouwd, *kinderen* waren van den ouden Jacob.

Om nu evenwel terug te komen op de besnijdenis: Er is slechts ééne tekst, waarin van beide, besnijdenis en doop, sprake is, Col. 2 : 11 en 12: „In welchen [Christus Jezus] gij ook besneden zijt met eene besnijdenis, die zonder handen geschiedt in de uittrekking van het lichaam der zonden des vleesches, door de besnijdenis van Christus. Zijnde met hem begraven in den Doop, in welchen gij ook met hem opgewekt zijt, door het geloof der werking Gods, die hem uit de dooden opgewekt heeft." Naar deze tekst wordt algemeen verwezen. De besnijdenis in het eene vers genoemd, zegt men, is de doop die er in het volgende vers bedoeld wordt. Mocht dit zoo zijn, dat de doop namelijk de besnijdenis van Christus is, dan moest die verordening ZONDER HANDEN gebeuren. Geschiedt de doop ooit ZONDER HANDEN? Indien er ooit iets anders in de plaats is gekomen van de uitwendige besnijdenis, is het zeker wel de besnijdenis des harten, zooals die door Paulus medegedeeld wordt aan de Romijnen (2 : 29): *Maar die is een Jood, die het in 't verborgen is, in de besnijdenis des harten, in den geest, niet in de letter, is de besnijdenis; wiens lof is niet uit de menschen, maar uit God.* Deze gebeurt zekerlijk *zonder handen*, maar „met hem begraven worden in den Doop." ondergedompeld worden in het water, „het bad der wedergeboorte" (Ef. 5 : 26; Tit. 3 : 5), is nog nimmer zonder handen geschied.

Bovendien leert de Schrift ons, dat door de Apostelen mannen en vrouwen gedoopt werden, terwijl alleen de leden van het mannelijke geslacht de besnijdenis ontvingen. De besnijdenis vond op den *achtsten dag* plaats, terwijl de gansche Bijbel geen andere bepalingen bevat dan dat van den doopeling bekeering en geloof geraagd wordt; de dag wordt niet genoemd. De oorspronkelijke besnijdenis was een plicht die op de ouders rustte, het was geen *persoonlijke* plicht. „Besnijd uwe kinderen" klonk het voorschrift.

Maar het doopvoorschrift is persoonlijk: een iegelijk van u worde gedoopt (Hand 2 : 38).

De *zonde* door Adam bedreven is door niemand geërfd, wèl zijn de *gevolgen* van die misdaad op ieder menschenkind gekomen. Allen moeten in Adam sterven, maar allen zullen in den Heiland levend gemaakt worden. De doop geschiedt tot vergeving van persoonlijke zonden. Kleine kinderen zijn geen wetsovertreders, zijn niet met persoonlijke zonden besmet en hebben geen vergeving van zonden noodig. „Zoo dan, gelijk door ééne misdaad de schuld gekomen is over alle menschen tot verdoemenis, alzoo ook door ééne rechtvaardigheid komt de genade over alle menschen tot rechtvaardigmaking des levens (Rom. 5 : 18). De Zaligmaker heeft het gedaan, *de genade komt over een iegelijk*, en de kinderen behoeven door geen mensch „weder in Christus tot genade aangenomen te worden.” Dat de besnijdenis „een zegel der gerechtigheid des geloofs” was, is van allen grond ontbloeit en wordt ten stelligste gelogenstrafd door het feit, dat ook de dienstknechten en hunne mannelijke kinderen besneden werden, en wel als *eigendom*, zonder dat er geloof bij te pas kwam.

Het blijkt dus, dat kleine kinderen, of zuigelingen, niet doopplichtig zijn. Sluiten de Heiligen der laatste Dagen hen van den doop uit? Neen. De Heere heeft ze er van uitgesloten, en wij willen datgene leeren wat de Heiland geleerd heeft. De in het boven opgenomen formulier aangehaalde tekst, waarin staat, dat Christus hen de handen opgelegd en gezegend heeft, schraagt dan ook volstrekt niet de grondelooze theorie, dat kleine kinderen gedoopt moeten worden. Thans, nu de ware Kerk van Christus, met alle noodige verordeningen, hersteld is, ontvangen zuigelingen volgens het door den Zaligmaker gegeven voorbeeld, van Zijne vertegenwoordigers, terwijl zij hen in de armen nemen, eenen zegen. Wij vreezen echter dat op hen, die zuigelingen doopen of besprenkelen, de woorden van den Verlosser toepasselijk zijn: *Te vergeefs eeren zij Mij, leerende leeringen die geboden van menschen zijn.* (Matt. 15 : 9).

President Lyman's Reizen.

De reis die President Francis M. Lyman juist volvoerd heeft door het bijwonen van de Algemeene Conferentie van de zending, te Amsterdam, is in sommige opzichten een merkwaardige geweest. Hij verliet Engeland den eersten Juli, en het was ons voorrecht hem in Rotterdam te ontmoeten en de reis in zijn gezelschap voort te zetten. Wij reisden eerst naar Zürich, Zwitserland, en brachten verscheidene dagen in die schoone stad door. In een gedeelte van den weg doorkruist de spoorweg het rijke Rijndal. Het tafereel is afwisselend en schilderachtig, en het land, meestal heuvelachtig, wordt voor de druiventeelt gebruikt, en levert een scherp contrast op met de vlakke velden van Nederland. In Zwitserland gekomen, wordt de natuur grootsch. De ontzettende

Alpen moeten gezien worden om op prijs gesteld te worden, daar geen beschrijving een behoorlijk denkbeeld van hunne grootheid geven kan aan een bewoner van de Nederlanden.

Tengevolge eener grondelooze beweging tegen de Heiligen der laatste Dagen in dat land, was het niet wijs gedacht eene groote openbare conferentie te houden, maar in plaats daarvan waren al de zendelingen tezamen geroepen in eene raadsvergadering op 9 Juli, alwaar hun practische raad gegeven werd door President Lyman. De rapporten van de Ouderlingen duidden een bloeienden toestand aan in dit oudgediende veld van het Evangelie. Gedurende de laatste vijftig jaren is het Evangelie aldaar verkondigd geworden en in dat tijdvak hebben zeer velen zich bij de Kerk aangesloten en zijn naar Zion vergaderd.

Vervolgens ging de tocht van Zwitserland naar Berlijn, en hier werd wederom besloten geen groote Conferentie te houden. De presidenten van de verschillende conferenties, ongeveer 160 zendingen vertegenwoordigende, kwamen echter tezamen, en op deze wijze zullen de gegeven onderrichtingen door de zending verspreid worden. Het was streelend, te vernemen, dat de dezerdaagsche beweging tegen den arbeid van de zendelingen niet die uitwerking had, door de aanhitters gewild, en dat het werk groeide niettegenstaande er vele ouderlingen verbannen waren geworden.

De vele interessante gezichten van de groote stad Berlijn deden een week zeer aangenaam voorbijgaan. Hare bevolking is in de laatste jaren ontzaglijk toegenomen, inderdaad wordt het gezegd, dat zij in dit opzicht gelijken tred heeft gehouden met Chicago, wat voor een stad in de „oude wereld” opmerkelijk is. Maar terwijl hare groei haastig geweest is, is die niet minder bestendig. De straten worden uiterst schoon gehouden en een aangenaam effect wordt er verschaft door de talrijke balconen aan de huizen, versierd met helderkleurige bloemen.

Wij verlieten Berlijn den 17 Juli, en daar de inwijding van het nieuwe Christiania-huis niet vóór 24 Juli zou plaats vinden, hadden wij gelegenheid de prachtige hoofdstad van Denemarken, Kopenhagen, verscheidene dagen lang te bezoeken, en vergaderingen bij te wonen in het nieuwe huis, dat verleden jaar ingewijd werd. Het is een doelmatige inrichting en strekt de bouwers in ieder opzicht tot eer.

Ons volgend oponthoud was Christiania, Noorwegen, het noordelijkste punt van onze reizen. Een zeldzaam iets zijn de lange dagen, te danken aan hare ligging zoo nabij de noordelijke hemelstreken. De zon ging niet voor negen uur onder en de schemering duurde den geheelen nacht door. Het was interessant de ouderlingen van hunnen arbeid in het verre noorden te hooren vertellen, het „Land van de Middernachtszon.” Verscheidene maanden lang gaat de zon in den zomer niet onder, maar gaat in een circel rond langs den hemel, en maakt aldus eenen langen dag. Natuurlijk is in den winter het tegenovergestelde het geval en vele dagen lang is het land in duisternis gedompeld.

Door de algemeene inspanning van de bouwers was het nieuwe huis tijdig genoeg voltooid om de inwijdingsoefeningen te kunnen houden op 24 Juli, een dag door alle Heiligen der laatste Dagen geëerd, daar het de verjaardag is van de intrede der pioniers in de Valle van de Great Salt Lake, zes en vijftig jaren geleden, toen er een nieuw tijdperk van ontwikkeling voor ons volk aanving. Honderd vijf en veertig zendelingen hadden zich voor de inwijding tezamen vergaderd, met de bezoekers van Amerika een totaal van ongeveer 160 personen uitmakende. De godsdienstoefeningen werden Vrijdagavond 24 Juli gehouden. Pres. Lyman deed het inwijdingsgebed in de Engelsche taal, hetwelk later herhaald werd in het Noorsch door President Christian D. Fjeldsted van de Zeventigers, die aanwezig was. Zaterdag, Maandag en Dinsdag werden er Priesterschaps-vergaderingen gehouden voor de zendelingen, waarin iedereen gelegenheid tot spreken kreeg. De raad door de aanwezige autoriteiten gegeven was voortreffelijk en de rapporten van de broederen waren alleraanmoedigendst. De eigenlijke conferentie werd Zondag 26 Juli gehouden, met morgen-, namiddag- en avondvergaderingen, en een milde uitstorting van den Geest werd er waargenomen.

Wij verlieten Christiania kort na de Conferentie en reisden vandaar naar Stockholm, alwaar President Lyman den volgenden Zondag de vergaderingen van de Heiligen bijwoonde. Hier bevindt zich een groote vertakking van de Kerk, en men is natuurlijk verlangend om een eigen huis te bezitten, zooals de heiligen van Kopenhagen en Christiania. Indien alles wèl gaat, zal dit voorrecht spoedig door hen genoten worden.

De stad Stockholm is allerprachtigst gelegen aan een arm van de Oostzee. Er worden uitgestrekte verbeteringen ondernomen en de stad groeit snel. Zij zal ongetwijfeld blijken een vruchtbaar veld te zijn voor het Evangelie. Van hier maakte Pres. Lyman een overtocht over de Oostzee naar Finland. Een verslag van zijne verdere reizen zal in het volgend nummer van de *STER* verschijnen.

W. T. C.

Varia.

IN NEGEN EN EEN HALVE MINUUT OM DE AARDE.

Onlangs is de kabel door de Stille Zuidzee voltooid geworden, waardoor het thans mogelijk is, binnen een kwartier een bericht om de geheele wereld te zenden. De eerste mededeeling werd door President Roosevelt verzonden uit Oyster Bay aan Gouverneur Taft van Manila. Het antwoord kwam in twintig minuten aan. Daarna ging er eene boodschap om de wereld, die den omgang in twaaf minuten maakte. Ze ging via San Fransisco, Honolulu, Manila, Hongkong, Singapore, Bombay, Suez, Malta, Gibraltar Lissabon, de Azores, Canso en New-York. Dit was een bericht aan een der heeren van de Commercial Pacific Cable Co., den heer

C. H. Mackay, die naast den President zat. Het antwoord van den heer Mackay, in tegenovergestelde richting afgezonden, maakte den tocht in negen en een halve minuut. De kabel is het eigendom van de *Commercial Cable Company*.

EEN ONTZETTENDE RAMP TE PARIJS.

In Parijs heeft in den avond van den 11den Augustus j. l. een verschrikkelijk ongeluk plaats gegrepen op den Onderaardschen Spoorweg, een electriche spoorweg, die door diepe ondergrondse tunnels loopt. Tengevolge van eenen „korten omloop” brak de trein in stukken, de vonken staken het houtwerk in brand, en de luchtstroom in den tunnel blies het vuur aan. Er heerschte volslagen duisternis, daar de stroom, die de electriche lampen moest voeden, ophield. Twee treinen wierpen zich de een na den ander krakend in de brandende rijtuigen. In de schriktooneelen, die nu volgden, worstelden tweehonderd menschen met den dood. Velen die niet verpletterd of verminkt waren, stikten in den dikken rook. De brandweer maakte van de slang gebruik, maar het water werd snel in stoom veranderd, zoodat de brandgasten en ook de politieagenten uit den tunnel gedreven werden. Er valt een verlies van honderd drie en veertig menschenlevens te betreuren.

EEN VREEMDE STORTBUI.

Door den gezagvoerder van de bark *Antioch*, welke onlangs van Buenos Ayres te New-York binnenkwam, wordt een vreemde ondervinding medegedeeld, die hij en zijn scheepsvolk ongeveer vijf honderd mijlen ten noordoosten van Porto Rico opdeden. De dag was helder, toen er plotseling aan de windzijde een groote wolk opgemerkt werd, die het vaartuig snel naderde. Zij brak bijna direct boven hunne hoofden los en ontlastte een groot aantal prachtig gekleurde vlinders, sprinkhanen en kleine vogeltjes, die op het dek neervielen en hetzelfde volkomen bedekten.

TABAKSVERBRUIK IN AMERIKA.

De verbazende omvang van den tabakshandel in Amerika kan men nagaan uit het feit, dat er elk jaar zeven biljoen sigaren, drie biljoen cigaretten en twee honderd en tachtig miljoen pond snuifgeproduceerd wordt. In den kleinhandel bereikt al het rooken pruimtabak eene waarde van ongeveer twaalfhonderd en vijftig millioen gulden.

DE REIS OP DE LEVENSRIVIER.

Hoevele menschen beladen op die reis hunne boot zóó zwaar dat zij voortdurend gevaar loopt van om te slaan: met een massa dwaze dingen, die zij onmisbaar noodig achten voor het genoegen en het gemak van de reis, maar die in werkelijkheid slechts overbodige ballast zijn!

Hoe stapelen zij het arme kleine vaartuigje masthoog vol met mooie kleeren en groote huizen; met nuttelooze dienstboden en

een steeds toenemenden zwerm van vrienden, die geen zier om hen geven, en om wie zij zich geen half ziertje bekommeren; met kostbare uitspanningen, die niemand vermaken, met formaliteiten en ceremoniën, met verwaandheid en aanmatiging, met . . . O, de zwaarste en de onzinnigste van alle ballasten! . . . met de vrees voor „wat de menschen er wel van zullen zeggen of denken”; met weelde-artikelen die ons slechts in den weg staan, met genoegens die ons vervelen, en met holle vertooningen, die — evenals in vroeger dagen de ijzeren kroon van den misdadiger — het hoofd, dat ze torst, doen bloeden en duizelen.

Het is ballast, man! — allemaal ballast! Werp het overboord! Het maakt de boot zóó zwaar om te roeien, dat gij aan de riemen bijna bezwijkt. Het maakt de behandeling van het vaartuig zóó moeilijk en gevaarvol, dat ge geen oogenblik vrij van angst en zorg blijft.

JEROME, *Drie man in een boot.*

DE WARE VOORMAN.

Een voerman haalde met zijn wagen een ander, die hem vooruit reed, in en vroeg hem:

„Wat heb je daar op je wagen?”

„Sterken drank, jenever,” klonk het terug.

„Blijf dan maar vooruit rijden,” hernam de ander, „jij zijt mijn ware voorman, — ik rijd *grafzerken.*”

Notitie van Conferentie.

De halfjaarlijksche Groninger Conferentie zal gehouden worden Zondag den 13 September. Vergaderingen zullen plaats hebben om 3 uur n.m., in het gewone lokaal, Ged. Kattendiep 7 en 's avonds om 7 uur, benevens een Zondagschool-examen 's morgens om 10 uur.

Alle heiligen en vrienden worden uitgenoodigd deze bijeenkomsten bij te wonen, en dit wordt in het bijzonder verlangd van de in die Conferentie wonende leden.

Hedendaagsche Spreuken.

De vriend van God is de ware vriend van de geheele wereld.
Hij zal niet vooruit gaan, die alleen de dingen overweegt, welke hij verstaat.

Geen zonde wordt gehalveerd door ze met een ander te deelen.

De aannemelijkheid van onze offeranden hangt niet af van hun bedrag, maar van onze beweegredenen.

Niemand heeft het voorrecht de waarheid te ontvangen, zonder de verantwoordelijkheid, haar te verkondigen.

Het is een zwakke zaak, die den bijstand van den laster zoekt.
God's straffen gaan nooit hun oogmerk te buiten.

Het leven hangt af van de dingen, waarop wij verkiezen te zien.

De kracht eener gelofte ligt niet in het maken, maar in het houden.

Juv. Instr.

Ontslagen en Verplaatsingen.

De volgende ouderlingen zijn eervol van hunne werkzaamheden in de Nederlandsche en Belgische zending ontslagen: Aart J. Neuteboom, Jan van Daalen en Lucas Roghaar. Ouderling Neuteboom vertrok den 27 Augustus van Liverpool, per s.s. *Mayflower* en Ouderling Roghaar zal den 3 September van dezelfde plaats per s.s. *Canada* vertrekken. Ouderling van Daalen blijft nog twee of drie weken in Nederland.

Ouderling Guy A. Wilson is van zijn arbeid in de Rotterdamsche Conferentie ontslagen en zal verder in de Amsterdamsche Conferentie werken.

Ouderling Christiaan F. E. Weenig is van de Groninger Conferentie naar de Rotterdamsche Conferentie geroepen.

Werk! Mijmer niet!

Wat vraagt het licht,
Gereed ter kim te dalen,
Of iets op aard gewrocht werd bij zijn stralen:
Het gaf zijn glans en deed zijn plicht.

Wat vraagt de bloem,
Wanneer haar bladen welken,
Of honig werd gedronken uit haar kelken!
Zij heeft gebloed: dat is haar roem.

Kust de avondrust
Het blad, nu moe gefluisterd;
Wat vraagt de nachtegaal, of iemand luistert!
Hij zingt zijn lied: dat is zijn lust.

Werk! Mijmer niet!
Werk, wat ook 't loon moog wezen.
Gestrooid is 't zaad! Wie zal de vruchten lezen?
Hij, die de blauke velden ziet.

ALLARD PIERSON.

I N H O U D :

Niet naar Zion — Blijf in Holland	Blz. 257	Varia	Blz. 269
Amsterdamsche Conferentie	261	Notitie van Conferentie	271
Onreinheid	264	Hedendaagsche Spreuken	271
Kinderdoop en Besnijdenis	265	Ontslagen en Verplaatsingen.	272
President Lyman's Reizen	267	Werk! Mijmer niet!	272

Uitgave van WILLARD T. CANNON, Boezemsingel 116, Rotterdam.
Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending in Nederland.

Abonnementsprijs per jaar:

Nederland f 1.80, België fr. 4.50, Amerika \$ 1.00.

Per Exemplaar 10 cent.